

OLÁH JÁNOS (1942–2016)
EGY TŰSZÚRÁS

*Egy tűszúrás a Kárpátok havában,
vonatfütty hideg cérnája mögöttem.
A szélbe lobban, nem varr össze semmit,
rozsdás a tű is, vérmérgezés-görbe.*

*A lepedőn a műbőr szaga átüt,
a fejem nehéz, tompa, mint az ólom,
az üvegen vad fenyvesillat érzik,
torz képzetek ölében forgolódom.*

*Korom szital az utazás egéből,
belepi nyitott szemem és az arcom.
Káromkodik a kalauz szlovákul,
s a szerb utasok furcsa páva-hangon.*

*Te már alszol, és paplanaik mélyén
a gyerekek is az otthoni házban,
elszáradt ágon ingadozó fészkek,
honnan sokáig szinte ki se láttam.*

*Végleg eltévedt világutazóként,
mint aki soha nem lehet már otthon,
a veszély görcsét agyvelőmben érzem,
de a szavait jobb, ha ki se mondom.*



EGYÜTT

EGYÜTT 2019 / 3

XVII. évfolyam
2019 | 3

EGYÜTT

A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG
KÁRPÁTALJAI ÍRÓCSOPORTJÁNAK
FOLYÓIRATA

irodalom | művészet | kultúra



FINTA ÉVA, NÉMETI ANETT, SHREK TÍMEA versei,
BARTHA GUSZTÁV, CSEH SÁNDOR,
SHREK TÍMEA, SZÖLLŐSY TIBOR, ZELDA FITZGERALD prózája,
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ jegyzete,
MARCSÁK GERGELY, ORTUTAY MÁRIA könyvismertetése,
DUPKA GYÖRGY, KÁSA CSABA tanulmánya, KALITICS ERIKA festményei

